

РЕШЕНИЕ

№ 1783

гр. София, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 132 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: М. Г. Г.

при участието на секретаря Е. Б. Б.
като разгледа докладваното от М. Г. Г. Административно наказателно дело № 20231110214779 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на К. Г. В. срещу Наказателно постановление (НП) № *** от ***г., издадено от началник група в Отдел пътна полиция към Столична дирекция на вътрешните работи /ОПП – СДВР/, с което на основание чл. 185 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушение на чл. 20, ал. 1 ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 20 лева и на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3. б. „В” ЗДвП, са му наложени административни наказания „глоба” в размер на 100 лева и наказание „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 1 месец.

С жалбата твърди, че не той, а другият водач е нарушил правилата за движението, тъй като жалбоподателят е бил в лявата лента за завой на ляво, а другият водач се е престоил от дясна в лява лента, завивайки наляво и е причинил ПТП. Счита, че актът и постановлението са в нарушение на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, тъй като описанието на нарушението не е ясно и точно. Счита, че е налице неправилна правна квалификация, тъй като чл. 185 ЗДвП е общ и не е предвидено причиняване на ПТП при нарушение на чл. 20, ал. 1, а причиняването на ПТП е предвидено в чл. 179, ал. 2 от закона. Сочи, че не е описан съставът на нарушението по чл. 123, ал. 1, т. 3. б. „В” ЗДвП. Излага доводи за маловажност и твърди, че липсата на мотиви в НП за отсъствие на основание за приложение на чл. 28 АНН ограничава правото на защита. Моли НП да бъде отменено.

Пълномощник на жалбоподателят поддържа жалбата по съображенията в нея. Добавя, че в декларацията от другия участник в ПТП е посочен час 15:06 ч., докато в акта – 15:50. Моли

НП да бъде отменено. Претендира разноски.

Пълномощник на наказващия орган в писмени бележки оспорва жалбата, счита, че НП е правилно и моли да бъде потвърдено. Иска присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На *** г. около 15:06ч. св. К. управлявал л.а. „Пежо Бигър” с рег. № *** в гр. ***, по бул. *** с посока на движение към ***. На кръстовището с *** спрял в най-лявата лента на червен светофар. След светофара пътят продължавал под ***, като под моста имало две ленти за движение – едната за направо по бул. ***, а другата за наляво за включване в ***. До автомобила на св. К. застанал отляво жалбоподателят с мотоциклет „Хонда“ ЦБР“ с рег. № ***, като преди това бил изпреварил всички автомобили в колоната. На зелен сигнал на светофара жалбоподателят изчакал малко жалбоподателят да тръгне пръв, тъй като бил застанал в ляво от него извън лентата, но последният не потеглил. Тогава жалбоподателят потеглил, навлязъл под моста в лявата лента предприел ляв завой, за да се включи в ***. В същото време жалбоподателят потеглил рязко и също предприел ляв завой под моста, но загубил контрол върху мотоциклета и ударил заден ляв калник на автомобила на свидетеля К., който от удара се огънал и олющил. К. спрял малко след кръстовището, а жалбоподателят спрял с мотора пред него и започнал да блъска агресивно по стъклата на автомобила. Св. К. се уплашил и не излязъл от автомобила. Жалбоподателят се качил на мотоциклета и потеглил. Свидетелят К. повикал полиция. Пристигнали полицаи от ОПП – СДВР, които изготвили скица и протокол за ПТП, била съставена докладна записка за случая. Свидетелят К. попълнил декларация, в която посочил номера на мотоциклета. Материалите били предадени на св. С. – младши автоконтрольор в ОПП – СДВР, който призовал жалбоподателя като собственик на мотоциклет „Хонда“ ЦБР“ с рег. № ***. Жалбоподателят на ***г. декларирал, че той е управлявал мотоциклета на *** г., че е настъпило ПТП, но другия водач не излязъл от автомобила си и тъй като нямал щети по мотоциклета си тръгнал. Св. С. приел, че с действията си жалбоподателят е нарушил правилата за движение по чл. 20, ал. 1 ЗДвП, тъй като поради недостатъчен контрол върху мотоциклета е ударил другия автомобил и на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „В” ЗДвП, защото не останал на място и не уведомил МВР. Съставил на *** г. срещу него акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № ***.

Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното НП. Словесното описание на нарушението и възприетата правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на св. К., Г. и С. и събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК, които съдът кредитира изцяло, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда.

В основата на фактическите изводи стоят показанията на св. К., който е очевидец и е възприел непосредствено процесните факти. Показанията му дават възможност да се установи разположението на автомобила и мотоциклета, поведението на жалбоподателя и механизмът на ПТП. Неговите твърдения се кредитират изцяло от съда, тъй като се подкрепят от показанията на св. Г., посетил мястото на ПТП и от протокола и скицата за ПТП. От протокола е видно, че са констатирани щети по автомобил на К. – заден ляв панел и калник, което сочи, че е имало удар между двата автомобила. От декларацията от жалбоподателя е видно, че той е управлявал мотоциклета в процесното време. Проектът за организация на движението дава възможност да се установяват броят на лентите за движение и посока на всяка от тях в процесния участък. Не се доказват твърденията в жалбата, че св. К. се е преустройвал от дясна в лява лента и е ударил намиращия се в нея жалбоподател.

От показанията на св. К. се установи, че той не е разговарял с жалбоподателя, като причина за това е било агресивното поведение на последния, което е предизвикало страх у К. и той не излязъл от автомобила. Това е било ясно за жалбоподателя, така, че не се възприемат твърденията в жалбата, че другият водач не е дошъл при него, за да обсъдят ПТП. От декларацията, попълнена от К. е виден часът на ПТП – 15:06.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Въз основа на извършена служебна проверка съдът счита, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП в частта за това нарушение, не са допуснати съществени процесуални нарушения, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити.

АУАН и НП са издадени от компетентен административен орган - със заповед № 81213-1632 от 02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи началник група в ОПП - СДВР е оправомощен да издава НП, а младшите автоконтрольори - да съставят АУАН за нарушение по ЗДвП.

Нарушенията са описано ясно и точно в НП със всички съставомерни признаци. Наличното описание на нарушението по чл. 123, ал. 1, т. 3. б. „В” ЗДвП е достатъчно, за да е ясно в какво се изразява нарушението – причинено ПТП с материални щети, липса на съгласие на водачите и неизпълнение на задължението да остане на местопроизшествието и да съобщи на МВР. Правната квалификация отговаря на описанието на деянията.

Относно възражението за грешна правна квалификация на нарушението чл. 185 вр. чл. 20, ал. 1 ЗДвП – видно е, че жалбоподателят е наказан за загуба на контрол върху мотоциклета и затова е приложена и санкционната норма на чл. 185 ЗДвП. Посочването на причиняването на ПТП е част от описанието на загубата на контрол върху МПС. Посочената в жалбата норма на чл. 179, ал. 2 ЗДвП визира причиняване на ПТП при наличието на нарушения на изброените там правила за движения и ще е приложима, когато те са налице.

Това, че в актът и постановлението е посочен час на случая -около 15:50, докато се установява, че той се развил около 15:06 ч. не е съществено процесуално нарушение. Посоченият в НП и АУАН час е приблизителен и е близък до времето на деянието.

По същество:

За нарушението по чл. 185 вр. чл. 20, ал. 1 ЗДвП:

Нормата на чл. 20, ал. 1 ЗДвП задължава водачите да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват. Доколкото за нарушаването ѝ не е предвидено други наказание, относима е санкционната норма на чл. 185 ЗДвП, според която виновните се наказват с глоба до 20 лева.

В случая се поддържа с НП, че водачът е причинил ПТП поради недостатъчен контрол върху управлението от него мотоциклета. Според съда, доколкото той е ударил задната лява част на движещия се пред него автомобил, несъмнено ПТП се дължи на липсата на добър и достатъчен контрол от негова страна върху мотоциклета, който е управлявал. Поради това съдът приема, че от обективна страна е нарушил чл. 20, ал. 1 ЗДвП.

Легалната дефиниция за ПТП е дадена § 6, т. 30 от ДР на ЗДвП: *събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети*. Доколкото при удара има щети по другия автомобил, несъмнено налице е ПТП.

От субективна страна нарушаването на правилата за движение по пътищата е извършено от лицето при форма на вината непредпазливост – не е предвиждал настъпването на общественоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди.

-

За нарушението по чл. 175, ал. 1, т. 5 вр. чл. 123, ал. 1, т. 1 ЗДвП:

Съгласно чл. 123, ал. 1, т. 3, б. В ЗДвП ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. Според чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие.

В случая жалбоподателят е участвал в ПТП и той е бил длъжен да спре и да обсъди ПТП с

другия водач и евентуално да съобщят на МВР. Той е спрял на място, но св. К. изобщо не е разговарял с него, тъй жалбоподателят е бил агресивен. Преди да потегли с мотоциклета си, жалбоподателят е следвало да обсъди с другия водач дали имат разногласия относно обстоятелствата на ПТП и едва след като се увери, че такива няма, да си тръгне. В случай, че другият водач не е искал да разговаря с него, той е следвало да остане на място и да уведоми МВР. Той не е сторил това, а си е тръгнал. Предвид това, съдът намира, че той не е изпълнил това свое задължение и от обективна страна е извършил вмененото му нарушение. От субективна страна е действал при пряк умисъл.

Съгласно чл. 189з ЗДвП, чл. 28 ЗАНН е неприложим за нарушения по ЗДвП, поради което ненужно е обсъждане на възраженията за маловажност. Поради това и ненужно е било излагането на мотиви в НП за липса на маловажност.

ЗА ВИДА И РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО:

За нарушението по чл. 185 вр. чл. 20, ал. 1 ЗДвП:

Законът предвижда наказание до 20 лева, като не е определен минимален размер, което означава, че може да бъде наложено и наказание в размер от 1 лв. В случая според съда наказанието е правилно индивидуализирано – в максималния размер, като този извод съдът прави с оглед причинените при ПТП щети.

За нарушението по чл. 175, ал. 1, т. 5 вр. чл. 123, ал. 1, т. 1 ЗДвП:

Предвидените наказания са лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лева. Наложеният на жалбоподателя наказанието са в минимален и в близък до минималния размер, което според съда отговаря на обстоятелствата по делото.

По изложените съображения съдът намира, че НП следва да се потвърди.

ЗА РАЗНОСКИТЕ:

Тъй като наказващият орган бе представляван в съдебното производство от юрисконсулт, изготвил становище по жалбата, предвид изхода на делото и направеното искане, в полза на СДВР, следва да се присъди по реда на чл. 63д, ал. 4 ЗАНН юрисконсултско възнаграждение. Размерът на същото следва да се определи по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ – в границите от 80 до 150 лева. Съдът намира, че той следва да е минимален, защото казусът е елементарен и от фактическа и от правна страна; налице са множество еднотипни дела от този вид, т.е. случаят не разкрива нищо ново, което да наложи някаква особена допълнителна подготовка;

представителството на наказващия орган не е коствало особени усилия от фактическо и професионално естество, които да обуславят по-високо възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 9 вр. ал. 2, т. 5 ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № *** от ***г., издадено от началник група в Отдел пътна полиция към Столична дирекция на вътрешните работи

ОСЪЖДА на основание 63д, ал. 4 ЗАНН К. Г. В. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 лева за юрисконсултско възнаграждение, както и в случай, че не изпълни доброволно в срок задължението за заплащане на присъденото възнаграждение, на основание чл. 190, ал. 2 НПК да заплати по 5 лева за служебно издаване на всеки брой изпълнителен лист в полза на бюджета на съдебната власт и по сметка на Софийски районен съд.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – София - град в 14 - дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____